

РЕШЕНИЕ

№ 7376

гр. София, 18.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10467** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 33059 от 22.10.2020 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Дирекция „Инспекция по труда“ – С. (ДИТ – С.), чрез упълномощен процесуален представител – старши юрисконсулт Д. С. срещу Решение от 04.09.2020г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, първи състав, по НАХД № 12931/2019г. С решението е отменено Наказателно постановление (НП) № 23-005873/02.07.2019г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на [фирма],[ЕИК] му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ).

С жалбата се релевираат основания за отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно, като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Касаторът твърди, че неправилно районният съд е приел депозираната пред него жалба за допустима, като изтъква, че същата е подадена след изтичане законоустановения за това срок. Изразява се несъгласие с извода да съда за противоречие между словесното и цифровото описание на посочената като нарушена разпоредба, като излага съображения в тази насока. Счита още, че извършеното

нарушение не може да се приеме за маловажен случай по смисъла на чл. 415в, ал.1 от КТ, тъй като нарушението не е отстранено непосредствено след извършването му. Твърди, се че при съставяне на АУАН и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и че вмененото нарушение е безспорно установено. Моли съда да отмени оспореното решение и да постанови ново, с което да НП да бъде потвърдено. В условията на алтернативност се иска връщане на делото на СРС за ново разглеждане от друг съдебен състав, поради допуснати съществени процесуални нарушения в хода на съдебното производство при проверка и оценка на доказателствата по делото.

В проведеното по делото открито съдебно заседание касаторът – ДИТ С. не се представлява.

Ответникът [фирма] се представлява от юрк. М., която моли решението на СРС да бъде оставено в сила по аргументи, представени с отговора на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна и моли съда същата да бъде уважена.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства СРС е установил следната фактическа обстановка:

На 15.04.2019 г. на [фирма] е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че при извършена проверка на 04.04.2019 г. е било констатирано, че дружеството, в качеството си на работодател, не е изпълнило задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, дадено под номер 2 от протокол номер ПР1905023/14.02.2019 г., връчен на дружеството на същата дата, а именно: „В проверявания обект да има на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организация на работа графици за работа за периода, за който работодателят е установил сумирано изчисляване на работното време), съгласно чл. 403а, ал. 1 от КТ“, като при проверката не са били представени поименни графици на служителите, полагащи труд в обекта, поради което предписанието се явявало неизпълнено – нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ. Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното НП.

СРС установил още, че по време на проверката са били представени графици за сумарно изчисляване на работното време, като в тях били посочени работниците и

служителите с длъжности и поредни номера, а не с имена.

За да отмени НП, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени в законоустановените за това срокове от компетентни органи, но е достигнал до извод, че от обективна страна вмененото нарушение не е извършено. Съдът е констатирал, че е допуснато съществено нарушение на правото на защита на наказаното лице, поради противоречие между словесното описание на нарушението и неговата правна квалификация.

Настоящият съдебен състав споделя решението на въззивния съд като крайни изводи.

Не се споделят правните изводи на районния съд досежно правната квалификация на така описаното в АУАН и НП нарушение. В тази връзка няма как да е засегнато правото на защита на [фирма], тъй като в описателната част в АУАН е посочено, че не е изпълнено конкретното предписание, дефинирано впоследствие с НП правилно като нарушение на чл.415, ал.1 от КТ, което е свързано с изпълнението на задължение по чл.403а от КТ, а именно – „В предприятието, в неговите подразделения, обекти и работни площадки, както и на други места, на които се полага наемен труд, работодателят е длъжен да държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред, списък на работниците и служителите, изпратени от предприятие, което осигурява временна работа и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа: заповеди за полагане на извънреден труд, за дежурство, за времето на разположение, за установяване на непълно работно време и поименни графици за работа за периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време.“ Поради което, настоящият касационен състав счита, че правната квалификация, дадена в НП е коректно посочена.

В конкретния случай обаче действително не е доказано по безспорен начин извършването на вмененото от АНО нарушение. От така събраните в хода на съдебното следствие доказателства не се установява категорично дружеството [фирма] в качеството си на работодател да не изпълнило даденото с протокол за извършена проверка на ДИТ С. задължително предписание №2, а именно – в проверения обект да има на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред, свързани с разпределението на работното време и организация на работа (графици за работа за периода, за който работодателят е установил сумарно изчисляване на работното време). Видно от представената от АНО по делото административна преписка, посочените графици са представени от дружеството-работодател. Последното се потвърждава от извършения във въззивното производство разпит на актосъставителя – Е. Х., която твърди, че е било възможно да са били представяни графици за работа, но не и поименни. Действително от представените доказателства е видно обстоятелството, че поименните графици за работа не са били идентифицирани с лични имена, а посредством идентификационни кодове (индивидуален за всеки отделен работник), което пък от другата страна дружеството е сторило с цел спазване на изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 за защита наличните данни. Така представения график е изпълнил целта на вмененото от законодателя изискване, впоследствие посочено от АНО като предписание №2 от протокол номер ПР1905023/14.02.2019г. Следва да бъде отбелязано, че при търсене на административнонаказателна отговорност, в тежест на наказващия орган е да докаже вменения на нарушителя състав на нарушение, което в настоящия случай не е сторено

по категоричен начин.

Неоснователно е оплакването на касатора, че е била налице процесуална недопустимост на жалбата от [фирма] пред първоинстанционния съд. Наказателното постановление е било връчено на представител на дружеството на 18.07.2019г., докато видно от приложената по делото товарителница, жалбата е подадена, чрез куриерска фирма „С.“ на 25.07.2019г.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е правилно като краен резултат, постановено при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

Воден от горното, Административен съд - София град, XVI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.09.2020г., постановено от Софийски районен съд, наказателно отделение, първи състав, по НАХД № 12931 по описа за 2019г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.